

RE:UNION: jungtys tarp Liublino ir Kauno

Maloniai kviečiame apsilankyti parodoje, skirtoje Liublinui ir Kaunui – miestams, kuriems už išskirtinę reikšmę Europos istorijai ir tapatybei suteiktas Europos paveldo ženklas.

Liublinas pagerbtas kaip Liublino unijos – novatoriško akto, suvienijusio Lenkiją ir Lietuvą partnerystės ir pagarbos įvairovei principais, – sudarymo vieta. Kaunas išskirtas dėl tarpukario modernistinės architektūros, Lietuvos valstybės atgimimo simbolio.

Ši paroda – mūsų draugystės ir bendradarbiavimo išraiška, taip pat priminimas, kad tokios vertybės kaip laisvė, taika ir bendruomeniškumas nepaiso sienų.

Kaip šių miestų vadovai, jaučiame atsakomybę išsaugoti mūsų unikalų paveldą ir perduoti jį ateities kartoms. Paveldas – tai ne tik praeities prisiminimas, bet ir įsipareigojimas kartu, čia ir dabar, kurti atvirą ir atsakingą Europą.

Didžiuojamės galėdami pristatyti simbolius ir vietas, formavusias mūsų miestų tapatybę. Kviečiame juos atrasti tiek šioje parodoje, tiek atyrinėjant Liubliną ir Kauną. Tegul ši paroda įkvepia apmąstyti, kas mus vienija istorijoje, kultūroje ir europietiškoje vertybėse.

RE:UNION: Connections Between Lublin and Kaunas

We are delighted to invite you to an exhibition dedicated to Lublin and Kaunas, cities awarded with the European Heritage Label for their exceptional significance to Europe's history and identity.

Lublin was honoured with the award as the site where the Union of Lublin was concluded. This landmark act united Poland and Lithuania based on partnership and respect for diversity. Kaunas, meanwhile, was recognised for its modernist architecture from the interwar period, a symbol of the rebirth of the Lithuanian state.

This exhibition is an expression of our friendship and cooperation, and a reminder that the values of freedom, peace, and community know no borders.

As leaders of these cities, we feel a responsibility to preserve our unique heritage and pass it on to future generations. Heritage is not only a memory of the past, but also a commitment to build together, here and now, an open and responsible Europe.

We proudly present symbols and sites that have impacted the identity of our cities. We invite you to discover them, both through this exhibition and during an in-person visit to Lublin and Kaunas. Let this exhibition inspire reflection on what unites us in history, culture, and European values.

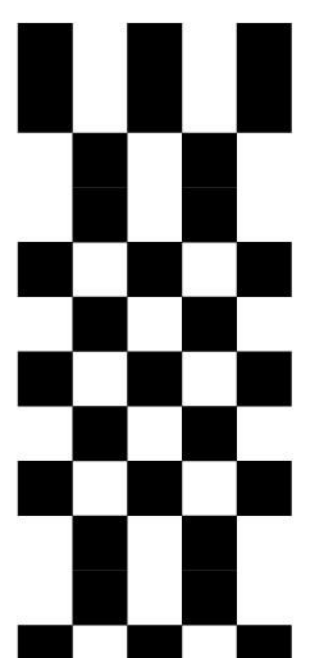
Visvaldas Matijošaitis

Kauno miesto meras
Mayor of Kaunas

Krzysztof Żuk

Liublino miesto meras
Mayor of Lublin

Laisvės alėjos panorama, Kaunas
Panorama of Laisvės Avenue, Kaunas

Trinitarinis bokštas (pirmame plane) – Liublino arkivyskupijos muziejus.
Pastatytas XVI a. pabaigoje, perstatytas 1819 m. pagal Antonio Corazzi projektą | Królewska 10, 20-109 Lublinas
Trinitarian Tower (in the Foreground) – Museum of the Archdiocese of Lublin
Constructed at the end of the 16th century, rebuilt in 1819 according to the design of Antonio Corazzi | Królewska 10, 20-109 Lublin

RE:UNION: Paveldo miestai

Liublinas ir Kaunas – du Europos miestai, galintys didžiuotis turtinga ir įvairiapusiška patirtimi, šiandien aktyviai kuriantys ryškius ateities planus. Abu miestus pasaulis atpažįsta dėl išliekamosios kultūrinės ir istorinės vertės.

Rytinėje Lenkijos dalyje įsikūręs Liublinas iškilmingai įžengė į Europos istoriją 1569 metais, kai čia buvo pasirašyta Lenkijos ir Lietuvos unija – modernus demokratinės integracijos pavyzdys. Šiandien miestas žavi aktyviu kultūrinio ir socialiniu gyvenimu.

Tuo tarpu Nemuno ir Neries santakoje esantis Kaunas liudija tarpukario modernizmo dvasios klestėjimą. Į UNESCO pasaulio paveldo sąrašą įtraukta miesto architektūra primena laikotarpį, kai miestas buvo kupinas optimizmo, kūrybos ir veržlaus augimo.

RE:UNION: Cities of Heritage

Lublin and Kaunas stand as two cities in Europe, each bearing the legacy of a rich and multifaceted past while actively shaping a vibrant and forward-looking future. Both cities are recognised for their great historical and cultural importance.

Lublin, the heart of eastern Poland, was the site of the Union between Poland and Lithuania in 1569 – a groundbreaking act of democratic integration. Today, it captivates with its vibrant academic and cultural life.

Kaunas, located at the confluence of the Nemunas and Neris rivers, symbolizes interwar modernism and optimism, with its unique architecture now inscribed on the UNESCO World Heritage List.

Liubliną ir Kauną sieja gilus, šimtmečius trunkantis ryšys. Jų istorijos susipina bendrų iššūkių ir laimėjimų pynėje – nuo Lietuvos ir Lenkijos valstybės iki šiuolaikinių pastangų kurti vieningą Europą, kur skirtingos kultūros kalbasi tarpusavyje, o ne konkuruoja.

Tai miestai, kurie geba saugoti praeitį, drąsiai žengia į naują laikmetį kaip tvirtumo, kūrybiškumo ir bendrystės simboliai.

Finansuojama Europos Sąjungos. Tai autorių nuomonės ir požiūriai, nebūtinai atspindintys Europos Sąjungos ar GOPA PACE požiūrį. Nei Europos Sąjunga, nei dotaciją suteikusi institucija negali būti laikomos atsakingomis už juos.

Together, Lublin and Kaunas share a deep-rooted connection that spans centuries. Their histories intersect through shared struggles and achievements, from the days of the Polish-Lithuanian Commonwealth to contemporary efforts in fostering European unity and intercultural dialogue.

Reunited by a commitment to preserving historical legacies while embracing change, these cities are models of resilience, creativity, and cooperation.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or of GOPA PACE. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

Re-
Un-
ion

©Martynas Plepys

Kauno centrinio pašto rūmai

Dabar – Nacionalinis architektūros institutas

1930 m., architektas Feliksas Vizbaras | Laisvės al. 102

Tarpukariu nuspręsta statyti Centrinį paštą – modernios ryšių sistemos epicentrą ir simbolį. Sukurta novatoriška lietuvių liaudies architektūros interpretacija, atkartojanti tipišką lietuviško kaimo kotedžo išplanavimą, tradicinio audimo raštus frize ir dekoratyvinėse grindų dangose, modernaus tautinio stiliaus paieškas sandorių salėje. Per mažiau nei metus iškilo penkiaaukštis su simetrišku fasadu ir plokščiu stogu. Rūmai tapo vienu svarbiausių Laikinosios sostinės akcentų. Čia darbus išskirtinai vykdė tik vietiniai darbininkai. Interjerą papuošė žymiausių to meto dailininkų kūriniai: Vilniaus, Gardino ir Klaipėdos herbai, trys dailininko Kazio Šimonio paveikslai, 103 dailininko Petro ir Rimto Kalpokų tapyti Lietuvos pašto ženklai. Centrinis paštas savo pagrindinę funkciją atliko visą XX amžių.

The Central Post Office

Now – the National Institute of Architecture

1930, architect Feliksas Vizbaras | Laisvės avenue 102

During the inter-war period, a decision was made to build a Central Post Office – the core and emblem of a modern communications system. A modern reinterpretation of Lithuanian folk architecture took shape: the layout echoed a typical countryside cottage, traditional frieze patterns and decorative flooring, while the transaction hall reflected the search for a modern national style. In less than a year, a five-storey structure rose, defined by its symmetrical façade and flat roof. The building quickly became a key landmark of the Temporary Capital. Its construction was carried out exclusively by local workers. The interior featured artworks by the most prominent artists of the time: the coats of arms of Vilnius, Grodno, and Klaipėda; three paintings by Kazys Šimonis; and 103 postage stamps of Lithuania, painted by Petras and Rimtas Kalpokai. The Central Post Office faithfully served its primary purpose throughout the entire 20th century.

Re-
Un-
ion

©Martynas Plepys

Buvęs verslininko Jono Lapėno namas

1932 m., architektas Feliksas Vizbaras | Kęstučio g. 38

Didžiausias daugiabutis ir vienas iš Kauno „dangorėžių“ tarpukariu priklausė verslininkui milijonieriui Jonui Lapėnui. Šešiaaukštis suprojektuotas pagal aukščiausius standartus: turėjo centrinį šildymą ir vandenį, kanalizaciją, du lifthus. Statant namą, naudotos aukščiausios kokybės apdailos medžiagos, paprastai skirtos tik viešiesiems pastatams. Struktūra simetriška, centrinę dalį vainikuoja laiptuotas atakas, o šonuose stovi penkiaaukščiai rizalitai. Pastate dera tautinė ornamentika bei modernūs elementai. Į Kęstučio gatvę atgręžti prabangūs butai, o kiemo pusėje – tarnaičių kambariai ir miegamieji. Pirmas aukštas su vitrininiais langais dedikuotas parduotuvėms. Nuo 1938–1939 m. namas įrašytas į diplomatinio Kauno istoriją – čia įsikūrė Lenkijos pasiuntinybė. Šiandien pastatas vėl tapo prestižine vieta verslui ir bendruomenės veiklai.

Former Residence of the Businessman Jonas Lapėnas

1932, architect Feliksas Vizbaras | Kęstutis St. 38

One of the largest apartment buildings in inter-war Kaunas, often called one of the city's “skyscrapers”, belonged to the millionaire businessman Jonas Lapėnas. The six-storey building was designed to the highest standards of its time: it featured central heating, water supply, sewage network, and two elevators. Top-quality finishing materials, typically reserved for public buildings, were used throughout its construction. The structure is symmetrical, with a central section crowned by a stepped attic, adjoined by five-storey corner projections. The building blends elements of national decorative style with the clean lines of modernism. The luxury apartments faced Kęstučio Street, while the side facing the courtyard was designated for servants' quarters and bedrooms. The ground floor, with its large windows, was designed for shops. In 1938–1939, the building became a part of Kaunas' diplomatic history, serving as the Polish Embassy. Today, the building has reclaimed its status as a prestigious address, now hosting both businesses and vibrant community initiatives.

Re-
Un-
ion

©Justina Apulskė

Buvęs Prano Gudavičiaus ir Aleksandros Iljinienės namas

1933 m., architektas Arnas Funkas | K. Donelaičio g. 19

Dviejų aukštų gyvenamasis Aleksandros ir Jurgio Iljinų namas – vienas ryškiausių tarpukario Lietuvos modernizmo šedevrų ir Kauno ikona. Įspūdingas faktas – statybos užbaigtos vos per dešimt mėnesių! Namas išsiskiria architektūrine drąsa – čia dominuoja laisva, novatoriška langų kompozicija: kampiniai langai, lenkto stiklo segmentai, išraiškingas apvalus langas, įkomponuotas virš 5 metrų aukščio įėjimo durų. Šeiminių butas pasižymėjo prabanga ir rytietiška dvasia: čia išlikusi niša su tradicine *muqarnas*, pastate išlikę autentiški spiraliniai mediniai laiptai, vitražinės durys, arkinės angos su medinėmis dailylentėmis, subtilus lubų dekoras. Viršuje sukurta rekreacinė terasa su nedidele oranžerija. Pirmame aukšte įrengti du nuomojami butai. 2018 m. pastatas kruopščiai restauruotas, atkuriant tarpukario *Art Deco* dvasią: išlaikytos proporcijos, eksterjero ir interjero detalės, fasadas puošiasi atkurtomis šviesiomis spalvomis. Pastatą galima apžiūrėti privačių ekskursijų metu.

Former Residence of Pranas Gudavičius and Aleksandra Iljinienė

1933, architect Arnas Funkas | K. Donelaičio St. 19

This two-storey residence of Aleksandra and Jurgis Iljinai is one of the most iconic masterpieces of inter-war Lithuanian modernism, and a true landmark of Kaunas architecture. Remarkably, it was built in just ten months. The house stands out for its architectural boldness – a free, innovative window composition defines the façade: corner windows, curved glass segments, and an expressive round window crowning the five-meter-high entrance doors. The owners' apartment reflected both luxury and an Eastern aesthetic. There is a still preserved niche with a traditional *muqarnas* feature. The building also retains original spiral wooden stairs, stained-glass doors, arched openings with timber panels, and a delicately decorated ceiling. A rooftop terrace served as a leisure space, even equipped with a small greenhouse. The ground floor held two apartments for rent. Following a careful restoration in 2018, the house regained its original aesthetic from its proportion and colour palette to its fine interior details. Today, it offers a rare glimpse into the elegance of Kaunas' *Art Deco* heritage – accessible through private guided tours.

Re-
Un-
ion

©Justina Apulskė

Kūno kultūros akademijos rūmai

Dabar – Lietuvos sporto universitetas

1934 m., architektas Vytautas Landsbergis-Žemkalnis | Sporto g. 6

1932 m. sportas tapo ne atskirų draugijų veikla, o valstybės populiariama sritimi. Didžiulę įtaką tam padarė išeiviai iš Lietuvos, skleidę sporto ir sveikatingumo idėjas. Ryškiausias pavyzdys – garsusis lakūnas Steponas Darius, vos per 7 mėnesius šalyje išpopuliarino dešimtį skirtingų sporto šakų. Kūno kultūros akademijos rūmai – simetriški, atitinka italų racionalizmo stilių. Didesnę kryžiaus formos pastato dalį užėmė pagrindinė salė, perdengta įstiklintomis skliautinėmis gelžbetonio lubomis. Dvi mažesnės sporto salės įkurtos priestatuose. Centrinėje dalyje įrengti administraciniai kabinetai ir klasės. Pagrindinis akcentas – vienintelis vidaus patalpų baseinas Lietuvoje su moderniais sprendimais: apšvietimas iš apačios, vasarai atveriamas stiklinis stogas, kad saulė bei grynas oras galėtų patekti į patalpos vidų.

Palace of the Academy of Physical Education

Now – Lithuanian Sports University

1934, architect Vytautas Landsbergis-Žemkalnis | Sporto St. 6

In 1932, sport in Lithuania transitioned from being the domain of individual clubs to a state-promoted endeavour. This transition was largely inspired by Lithuanian emigrants who promoted physical health and movement as a national value. The most prominent figure was the famous aviator Steponas Darius, who, in just seven months, popularized a dozen different sports across the country. The Academy's building – perfectly symmetrical – embodies the principles of Italian Rationalism. Its dominant cruciform section housed the main hall, topped with vaulted concrete ceilings inset with glass panels. Two side wings featured smaller gymnasiums, while the central part accommodated offices and classrooms. But the true diamond lay at its core: Lithuania's only indoor swimming pool at the time, outfitted with advanced features such as underwater lighting and a glass roof that opened in summer, letting in fresh air and sunshine.

Re-
Un-
ion

©Justina Apulskė

„Tulpės“ kooperatyvo namas

1926 m., inžinierius Antanas Macijauskas | A. Mickevičiaus g. 15

Kaune stovi įspūdingas trijų aukštų mūrinis „Tulpės“ namas – vienas pirmųjų kooperatyvinių daugiabučių Lietuvoje. Jis iliustruoja ankstyvąsias lietuviškojo „tautinio“ stiliaus paieškas. Architektas naudojo savitą formulę – atsisakyta neobarokinių formų, dėmesys sutelkiamas į liaudies kūrybos motyvus. Žvilgsnį traukia puošnus fasadas, alsuojanti estetika – čia dominuoja amatininkų naudotos ornamentikos interpretacijos: stilizuotos tulpės, žvaigždutės, dantukai. Iš molio ir tinko formuoti dekorai novatoriškai siekė perteikti medžio drožybės tradiciją. „Tulpės“ namas išlieka drąsiu architektūriniu eksperimentu – tautinio stiliaus manifestu, liudijančiu kultūrinį ir estetinį dialogą su praeitimi ir modernybe.

“Tulpė” Cooperative's House

1926, engineer Antanas Macijauskas | A. Mickevičius St. 15

In the heart of Kaunas stands the remarkable three-storey brick building known as the “Tulpė” House – one of the first cooperative apartment buildings ever built in Lithuania. It is a nice example of the early attempts to shape a distinctively Lithuanian architectural style in the inter-war years. The architect took a unique approach: neobaroque forms were abandoned in favour of motifs of folk art. The exquisite façade immediately captures the eye with its rich aesthetic – a reinterpretation of traditional craft ornamentation: stylized tulips, stars, and notched patterns reminiscent of local artisan work. Made from clay and plaster, these elements reinterpret the language of wood carving in a bold, modern way. The “Tulpė” House remains a bold architectural experiment – a manifesto of national style, bearing witness to a cultural and aesthetic dialogue between the past and modernity.

Re-
Un-
ion

©Mantas Zinkevičius

Kino teatras „Romuva“

1940 m., architektas Nikolajus Mačiulskis | Laisvės al. 54

Tarpukariu Laisvės alėja vadinta kino bulvaru dėl čia veikusių dvylikos kino teatrų. Populiarumą lėmė kino prieinamumas gyventojams. Jis leido pabėgti nuo kasdienybės, „paskanauti“ kitokio gyvenimo. Atidaryta „Romuva“ pripažinta erdviausiu, moderniausiu kino teatru ne tik Lietuvoje, bet ir dalyje Baltijos šalių. *Art Deco* „pilaitės“ akcentas – fasadas su aukštu stikliniu iliuminuotu bokšteliu, iškilusiu virš prieangio. 687 vietų kino teatras įrengtas pagal pažangiausius tuometinės kinematografijos reikalavimus. Apvalios formos atsikartoja kino salėje, vestibulyje, koridoriuose, laiptinėje, prieangyje. Sprendimai priskiriami JAV vyrausiai *streamline* estetikai, tačiau ryškus ir „tautinis stilius“. Interjero išskirtinumas – visur vyraujantys rombai. Šiandien tai seniausi kino namai Lietuvoje, išsaugoję pagrindinę funkciją ir išvaizdą.

“Romuva” Cinema Theater

1940, architect Nikolajus Mačiulskis | Laisvės Avenue 54

In the inter-war period, Laisvės Avenue – home to twelve movie theatres – was often called the “cinema boulevard”. The popularity of cinema stemmed from its accessibility – it offered an escape from everyday life, a taste of something different. When “Romuva” was opened, it was recognised as the most spacious and modern cinema not only in Lithuania, but in some other countries of the Baltic region as well. The hallmark of this *Art Deco* “little castle” is its façade, crowned by a tall, glass-illuminated tower rising above the entrance. The 687-seat movie theatre was built to meet the highest standards of contemporary cinematography. Circular forms are echoed in the auditorium, lobby, corridors, staircases, and vestibule, reflecting the *streamline* aesthetics popular in the United States at the time, though elements of national style are also clearly present. One of the most distinctive interior features is the dominant use of diamond-shaped motifs. Today, “Romuva” remains the oldest surviving cinema theater in Lithuania, having preserved both its original appearance and function.

Re-
Un-
ion

Kauno Švč. Jėzaus Širdies bažnyčia

1938 m., architektai Algirdas Šalkauskis, Adolfas Netyksa,
Pranas Markūnas | A. Juozapavičiaus pr. 60

Nuo XIX a. pabaigos Šančiuose koncentravosi pramonė ir karyba: čia iškilo didžiausias Kauno tvirtovės karinis miestelis, veikė stambus metalo fabrikas, kūrėsi dirbtuvės. Tai lėmė spartų rajono ir gyventojų augimą bei maldos namų poreikį. Pastatyta bažnyčia tapo judraus prospekto puošmena, nors ir neperkrauta dekoru. Modernistinė romaninė šventovės architektūra primena industrinį pastatą, išsiskiria stambiais tūriais, darniai susiliejančiais su urbanistiniu kraštovaizdžiu. Interjere išsiskiria presbiterijos arką puošianti dailininko Liudo Truikio freska „Angelai“ bei galiniame fasade įkomponuoti Stasio Ušinskio vitražai. Modernistinių formų bažnyčios nėra dažnas reiškinys Pirmosios Respublikos laikotarpiui, todėl tai itin įdomus ir vertingas objektas sakralinio paveldo kontekste.

Church of the Most Sacred Heart of Jesus

1938, architects Algirdas Šalkauskis, Adolfas Netyksa,
Pranas Markūnas | A. Juozapavičius Avenue 60

Since the late 19th century, the Šančiai district had become an industrial and military centre. The district hosted the largest military settlement of the Kaunas Fortress, a major metalworks factory, and a growing number of workshops. This development brought a rapid rise in population – and with it, a growing need for a place of worship. The church, once completed, became a defining feature of the bustling avenue. Without excessive ornamentation, yet striking in its form. With its modernist Romanesque design, the church echoes the appearance of an industrial structure, marked by bold volumes blending harmoniously into the urban landscape. Inside, the presbytery arch is adorned with “Angels”, a fresco by Liudas Truikys. At the rear, stained glass windows by Stasys Ušinskas add colour and light. Churches with modernist forms were rare in the era of the First Republic, making this building an intriguing and valuable example of sacred heritage.

©Justina Apulskė

Re-
Un-
ion

Liublino pilis – Nacionalis Liublino muziejus

Įkurta XIV a. pirmoje pusėje karaliaus Kazimiero Didžiojo, perstatyta 1824–1826 m. anglų neogotikiniu stiliumi | Zamkowa 9, 20–117

Šventosios Trejybės koplyčia Liublino pilyje pastatyta XIV amžiuje. Sienas puošiančios XV amžiaus pradžios freskos atliktos Bizantijos tradicija. Jas padovanojo Lietuvos didysis kunigaikštis Vladislovas Jogaila, kurio santuoka su Lenkijos karaliene Jadvyga padarė jį karaliumi ir sukūrė asmeninę uniją 183 metams iki Liublino unijos sudarymo. Statinys – buvusioje karališkojoje pilyje, vietoje, kur buvo svarstoma Liublino unijos forma. Koplyčia yra dviejų kultūrų ir religijų sambūvio simbolis: Vakarų (gotikinės struktūros) ir Rytų (polichromijos).

Lublin Castle – National Museum in Lublin

Founded in the first half of the 14th century by King Casimir the Great, rebuilt in the years 1824–1826, in the English neo-Gothic style | Zamkowa 9, 20-117

The Holy Trinity Chapel at the Lublin Castle was erected in the 14th century. The frescoes decorating its walls date back to the early 15th century and originate in the Byzantine tradition. They were founded by Władysław Jagiełło (Jogaila), Grand Duke of Lithuania, whose marriage to the Polish queen Jadwiga (Jadvyga) made him a king and created a personal union 183 years before the signing of the Union of Lublin. The building is located in the courtyard of the former royal castle, the place where, according to tradition, the debates on the shape of the Union of Lublin were held. The chapel symbolises the coexistence of cultural and religious tradition of the West (Gothic architecture) and the East (polychrome paintings).

©City of Lublin

Re-
Un-
ion

©City of Lublin

Šv. vyskupo ir kankinio Stanislovo dominikonų ordino bazilika

Įkurta 1342 m. karaliaus Kazimiero Didžiojo, 1575 m. perstatyta italų
architekto Rudolf Negroni | Złota 9, 20-112 Liublinas

Pasak Liublino legendų, su relikvijų buvimu siejama daug stebuklingų
įvykių.

Viename iš pasakojimų sakoma, kad po tragiško gaisro, įvykusio 1719 m.
birželio 2 d., miestą išgelbėjo procesija su relikvijoriumi. Deja, 1991 m. relik-
vijos buvo pavogtos paslaptinomis aplinkybėmis ir iki šiol jos nebuvo
rastos, taip pat nebuvo nustatyti „šventvagystės“ vykdytojai.

Liublino dominikonų vienuolyno kompleksą galima aplankyti beveik visą,
įskaitant paveikslų galeriją ir vienuolyno išdą.

The Basilica of the Dominican Order of St. Stanislaus the Bishop and Martyr

Founded in 1342 by King Casimir the Great, rebuilt in 1575 by Italian
architect Rudolf Negroni | Złota 9, 20-112 Lublin

Legends have it that the presence of the relics brought about numerous
miraculous events.

According to one story, the city was saved from a tragic fire that occurred
on 2 June 1719 by a procession with a reliquary. Unfortunately, in 1991, it was
stolen under mysterious circumstances and has not been recovered to this
day, nor have the perpetrators of this "sacrilege" been identified.

The Dominican church and monastery in Lublin are made available to visi-
tors almost in full, including the gallery of paintings and the treasury.

Re-
Un-
ion

Liublino Pilis – Šventosios Trejybės koplyčia

Pastatyta ~1326 m., freskas sukūrė nežinoma rusėnų tapytojų komanda, prižiūrima meistro Andrejaus | Zamkowa 9, 20-117

Dabartinė Liublino pilies forma – XIX a. rekonstrukcijos rezultatas. Tačiau pilis čia stovėjo jau viduramžiais. Nors XIV amžiuje ji įgijo karališkosios rezidencijos savybių, nuo XVII amžiaus ji virto griuvėsiais.

Po padalijimo ji tapo kalėjimu, šią funkciją atliko iki stalinio laikų. 1957 m. pilyje įsikūrė Liublino muziejus (šiandieninis Liublino nacionalinis muziejus), kuriame eksponuojamos tapybos, meninės meistrystės darbai, etnografinės, archeologinės ir numizmatinės kolekcijos, taip pat biografiniai, literatūriniai ir kariniai eksponatai. Kolekcijos perlas – Jano Matejkos paveikslas „Liublino unija“.

Lublin Castle – Holy Trinity Chapel

Constructed ~1326, frescos done by anonymous team of Ruthenian painters under the supervision of Master Andrey | Zamkowa 9, 20-117

The present-day structure of Lublin Castle is the result of the 19th century reconstruction. However, a castle had already stood here in the Middle Ages. Although it gained the features of a royal residence in the 14th century, it began to fall into ruin from the 17th century onward.

During the partitions of Poland, it was converted into a prison – a function it served until the stalinist era. In 1957, the castle became the seat of the Lublin Museum (now the National Museum in Lublin), where collections of paintings, artistic crafts, ethnography, archaeology, and numismatics are displayed, along with biographical-literary and military exhibits. The gem of the collection is Jan Matejko's painting Union of Lublin.

©City of Lublin

Re- Un- ion

Liublino Unija

1569 m. pasirašytos Liublino unijos tarp Lenkijos Karalystės ir Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės originalą galima pamatyti Varšuvos centriniame istorinių įrašų archyve | Długa 7, 00-263 Varšuva

Liublino unija, sudaryta 1569 m. liepos 1 d., buvo lūžio taškas Lenkijos, Lietuvos ir visos Vidurio bei Rytų Europos istorijoje. Pagal jos sąlygas Lenkijos Karalystė ir Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė susijungė į vieną valstybę – Abiejų Tautų Respubliką. Nors abi šalys išlaikė atskirą kariuomenę, administraciją, išdą ir oficialią kalbą, nuo tada jos turėjo bendrą valdovą, parlamentą ir užsienio politiką.

Unijos iniciatorius buvo karalius Žygimantas II Augustas, kuris, neturėdamas įpėdinio, siekė sukurti tvirtą abiejų valstybių ryšį.

Sudaryta unija buvo pirmasis tokio tipo susitarimas Europoje – pagrįstas elitų politinės lygybės ir bendros politinės sistemos principu. Abiejų Tautų Respublika tuomet tapo viena didžiausių žemyno valstybių pagal plotą ir gyventojų skaičių, o jos politinė sistema buvo grindžiama religinės tolerancijos ir piliečių bendro sprendimų priėmimo vertybėmis.

Liublino unija yra ne tik politinis dokumentas, bet ir tautų bendradarbiavimo bei kompromiso simbolis. Šiandien ji laikoma vieningos Europos idėjos pirmtaku ir daugelio kultūrų, religijų bei kalbų taikaus sambūvio pavyzdžiu. Jos palikimas ir šiandien įkvepia mąstyti apie tarptautinę bendruomenę ir solidarumą.

The Union of Lublin

Signed in 1569, between the Kingdom of Poland and the Grand Duchy of Lithuania, can be seen original in The Central Archives of Historical Records in Warsaw | Długa 7, 00-263 Warszawa

The Union of Lublin, concluded on July 1, 1569, was a landmark event in the history of Poland, Lithuania, and all of Central and Eastern Europe. Under its terms, the Kingdom of Poland and the Grand Duchy of Lithuania united to form a single state – the Polish–Lithuanian Commonwealth. Although both countries retained separate armies, administrations, treasuries, and official languages, they now shared a common monarch, parliament (Sejm), and foreign policy.

The union was initiated by King Sigismund II Augustus, who, having no heir, sought to create a lasting bond between the two states.

It was the first agreement of its kind in Europe – based on the principle of political equality among the elites and a shared system of governance. The Polish–Lithuanian Commonwealth became one of the largest states on the continent in terms of territory and population. Its political system was founded on values of religious tolerance and citizen co-governance.

The Union of Lublin was not just a political act but a symbol of cooperation and compromise between nations. Today, it is seen as a precursor to the idea of a united Europe and an example of the peaceful coexistence of diverse cultures, religions, and languages. Its legacy continues to inspire visions of community and international solidarity.

Re-
Un-
ion

Šv. vyskupo ir kankinio Stanislovo dominikonų ordino bazilika

Įkurta 1342 m. karaliaus Kazimiero Didžiojo, 1575 m. perstatyta italų architekto Rudolf Negroni | Złota 9, 20-112 Liublinas

Šventojo vyskupo ir kankinio Stanislovo vienuolyno bažnyčia – vienas vertingiausių religinių pastatų Liubline. Bažnyčią ir vienuolyną 1342 m. įkūrė karalius Kazimieras Didysis.

Pasirašius Liublino unijos dokumentą, tarp šios šventyklos sienų vyko Padėkos pamaldos, kuriose dalyvavo karalius Žygimantas Augustas. Jau tuomet Liublino dominikonų bažnyčia pelnė tarptautinį pripažinimą dėl joje išsaugotos vienos didžiausios pasaulyje Šventojo Kryžiaus relikvijos.

The Basilica of the Dominican Order of St. Stanislaus the Bishop and Martyr

Founded in 1342 by King Casimir the Great, rebuilt in 1575 by Italian architect Rudolf Negroni | Złota 9, 20-112 Lublin

The Monastery of Saint Stanislaus the Bishop and Martyr is one of the most valuable religious buildings in Lublin. The church and the monastery were founded in 1342 by King Casimir the Great.

After the signing of the Union of Lublin treaty, a thanksgiving mass was held in the church, attended by King Sigismund Augustus. Already at that time, the Dominican church was internationally famous for the world's largest relics of the Holy Cross kept within its walls.

©City of Lublin

Re-
Un-
ion

©City of Lublin

Liublino unijos paminklas

Pastatytas 1826 m. Stanisławo Staszico iniciatyva | Lietuvių aikštė

Paminklas yra 13 metrų aukščio. Iš ketaus pagamintas obeliskas su bareljefu vaizduoja Lenkiją ir Lietuvą, spaudžiančias viena kitai rankas, iliustruoja dviejų didžiųjų Europos valstybių – Lenkijos Karalystės ir Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės – suvienijimą. Kitoje pjedestalo pusėje – paauszuotas užrašas, paaiškinantis atvaizdavimo esmę „Lietuvos susijungimas su Karūna“.

Šiandien paminklas yra ankstyvasis suvienytos Europos simbolis – Kelių Tautų Sandraugos pavyzdžio kaip istorinis modelis.

The Monument of the Union of Lublin

Erected in 1826 at the initiative of Stanisław Staszic | Litewski Square

The monument takes the form of a 13-meter cast-iron obelisk, featuring a relief depicting Poland and Lithuania shaking hands – a symbolic representation of the union between two great European states: the Kingdom of Poland and the Grand Duchy of Lithuania. On the opposite side of the pedestal, a gilded inscription explains the scene: "The Union of Lithuania with the Crown."

Today, the monument serves as a symbol of an early vision of a united Europe, referencing the Polish–Lithuanian Commonwealth – a historical model of a multinational republic.

Re-
Un-
ion

©City of Lublin

Liublino unijos paminklas

Pastatytas 1826 m. Stanisławo Staszico iniciatyva | Lietuvių aikštė

Lietuvių aikštėje stovintis Liublino unijos paminklas pastatytas Stanisłavo Staszico iniciatyva 1826 m. ankstesnio paminklo, nugriauto 1819–1820 m., vietoje. Jis skirtas 1569 m. Lenkijos ir Lietuvos unijos sudarymui – vienam svarbiausių įvykių Lenkijos ir Lietuvos istorijoje paminėti. Paminklo vieta nėra atsitiktinė – būtent čia stovyklavo į Unijos Seimą atvykę Lietuvos didikai.

The Monument of the Union of Lublin

Erected in 1826 at the initiative of Stanisław Staszic | Litewski Square

The Monument to the Union of Lublin, located on Lithuanian Square, was erected in 1826 at the initiative of Stanisław Staszic, on the site of the original monument that was dismantled between 1819 and 1820. It commemorates the signing of the Polish-Lithuanian Union of 1569, one of the most significant events in the history of both Poland and Lithuania. The location of the monument is no coincidence – this very spot was where the Lithuanian nobility camped during the Union Sejm.

Re-
Un-
ion

Kultūrų susitikimo centras (CSK)

Modernistinis pastatas, pastatytas ant „Nebaigto teatro,“ pamatų, kurio istorija siekia XX amžiaus 8-ąjį dešimtmetį. Atidarytas 2016 m. | Architektas – Bolesław Stelmach | Teatro aikštė 1, 20-029 Liublinas

Liublinas – modernus Rytų Lenkijos ekonominis centras, dinamiškai derinantis tradicijas su inovacijomis. Būdamas provincijos sostinė ir stipriai akademiniu centru, miestas siūlo idealias sąlygas investuoti, dirbti ir studijuoti. Miestas remia startuolių, naujų technologijų plėtrą ir tarptautinį bendradarbiavimą, įskaitant ir su Ukraina. Dėl daugybės universitetų ir beveik 10 000 užsienio studentų, miestas kupinas energijos, atviras. Gyvybingas kūrybinis sektorius, moderni infrastruktūra ir draugiška verslo aplinka daro Liubliną vieta, kurioje verta kurti ateitį.

Liublinas – vienas didžiausių Lenkijos akademinių ir kultūros centrų, kupinas gyvybingumo ir kūrybiškumo, kasmet rengiantis dešimtį tarptautinių festivalių. Kaip 2029 m. Europos kultūros sostinė, miestas kviečia į meno, tradicijų ir svetingumo pasaulį.

Apsilankykite Liubline – įkvėpimo mieste.

The Centre for the Meeting of Cultures (CSK)

A modernist building constructed on the foundations of the “Unfinished Theatre” whose history dates back to the 1970s | Opened in 2016 | Architect – Bolesław Stelmach | Plac Teatralny 1, 20-029 Lublin

Lublin is a modern economic hub of eastern Poland, dynamically blending tradition with innovation. As the regional capital and a strong academic centre, it offers ideal conditions for investment, work, and education. The city actively supports the growth of startups, new technologies, and international cooperation, including strong ties with Ukraine. With numerous universities and nearly 10,000 international students, Lublin is vibrant, open, and full of energy. A thriving creative sector, modern infrastructure, and a business-friendly environment make Lublin a place where the future is worth building.

As one of Poland's largest academic and cultural centres, Lublin pulses with life and creativity, hosting many international festivals each year. Awarded the European Capital of Culture 2029 title, it invites you into a world of art, tradition, and hospitality.

Visit Lublin – the city of inspiration.

©City of Lublin

